

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 162/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/17/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 1. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. a), ods. 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/17/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje zrušiť vyrožnenie okresného súdu z 23. augusta 2024 a priznať mu finančné zadost'učinenie 13 000 eur. Taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/17/2020 z 19. júna 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/59/2020 zo 17. decembra 2020 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) a g), ods. 2 písm. a) a b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa

§ 194 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľovi bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov.

3. Sťažovateľ zaslal 15. marca 2024 okresnému súdu vo veci jeho odsúdenia podnet na začatie konania podľa § 405b Trestného poriadku v jeho trestnej veci.

4. Vyrozumením okresného súdu z 23. augusta 2024 bolo sťažovateľovi oznámené, že na jeho odsúdení participovali (pôsobili) aj iné skutočnosti než len malá škoda, a to že bol za posledných 12 mesiacov postihnutý, a teda po novele Trestného zákona trestnosť jeho činu nezanikla. Na základe uvedeného nebol podľa okresného súdu dôvod ustanoviť sťažovateľovi obhajcu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom tvrdí, že v jeho trestnej veci zanikla trestnosť činu podľa § 212 ods. 1 písm. a) a g) Trestného zákona v dôsledku zmeny výšky malej škody. Okresný súd mu iba oznámil, že v jeho veci nebude podľa § 405b Trestného poriadku postupovať, pričom takéto konanie má podľa sťažovateľa charakter konania o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, prípadne konania o žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a teda je potrebné o jeho podnete rozhodnúť samostatným rozhodnutím. Ďalej tvrdí, že proti prípisu okresného súdu z 23. augusta 2024 nemohol podať žiaden opravný prostriedok, a preto bolo porušené jeho právo podľa čl. 13 dohovoru.

6. V doplnení ústavnej sťažnosti poukázal na nesprávnosť záveru okresného súdu, pretože v zmysle § 405b Trestného poriadku mu mal byť zrušený výrok o treste a uložený nový trest.

7. V ďalšom doplnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ namietol aj porušenie svojich práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 50 ods. 5 ústavy a čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k dohovoru, pretože jemu uložený trest v roku 2020 bol (je) zjavne neprimeraný a pri odsúdení mu bola dvojnásobne zvýšená spodná hranica základnej trestnej sadzby.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv podľa ústavy a dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s podnetom sťažovateľa na začatie konania podľa § 405b Trestného poriadku.

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Podľa § 405b Trestného poriadku ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

11. Z vyrozumienia okresného súdu z 23. augusta 2024 vyplýva, že sťažovateľ nesplnil podmienky na začatie konania podľa označeného ustanovenia, pretože základom jeho odsúdenia boli aj iné skutočnosti než len malá škoda, a to že bol za posledných 12 mesiacov postihnutý, a teda po novele Trestného zákona trestnosť jeho činu v skutočnosti nezanikla.

12. Z rozsudku okresného súdu sp. zn. 1T/17/2020 z 19. júna 2020 vyplýva, že sťažovateľ svojim konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke v bode 1 až 5 výroku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) a ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v bode 5 výroku rozsudku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) a g), ods. 2 písm. a) a b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, keďže si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, taký čin spáchal vlámaním, bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý, činom spôsobil väčšiu škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách. Sťažovateľ bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 a 5 Trestného zákona, § 36 písm. l) a n) Trestného zákona, § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šiestich rokov a šiestich mesiacov nepodmienečne.

13. Trestnosť činu (ani jedného zo skutkov) sťažovateľa teda nezanikla, keďže pri všetkých skutkoch išlo aj o naplnenie § 212 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku (sťažovateľ bol za krádež v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený), a preto záver okresného súdu o tom, že na postup podľa § 405b Trestného poriadku nie sú splnené zákonom ustanovené podmienky, možno považovať za akceptovateľný, a teda aj ústavnoprávne udržateľný.

14. Pokiaľ sťažovateľ spochybňuje formálne náležitosti vyrozumienia okresného súdu, a teda že okresný súd mal o jeho podnete rozhodnúť uznesením a on mal mať možnosť podať proti nemu opravný prostriedok, ani túto námietku sťažovateľa nemožno považovať za dôvodnú. Predmetné formálne náležitosti sa totiž týkajú rozhodovania všeobecného súdu v prípade, že takéto podmienky (zánik trestnosti činu podľa § 84 Trestného zákona) sú splnené, čo však nie je prípad sťažovateľa (m. m. I. ÚS 696/2024).

15. Nad rámec uvedeného je vhodné doplniť, že čl. 6 ods. 1 nemožno na prípad sťažovateľa aplikovať, keďže predmetné konanie sa netýka rozhodnutia o „trestnom obvinení“ a ani o „občianskych právach a záväzkoch“ (pozri rozhodnutie o prijateľnosti vo veci Zheltkov proti Rusku z 30. 3. 2010, sťažnosť č. 12607/03). Označený článok dohovoru teda nemožno *ratione materiae* vo veci sťažovateľa aplikovať.

16. Pokiaľ sťažovateľ v doplneniach ústavnej sťažnosti (po uplynutí lehoty na jej podanie) spochybňoval pôvodný jemu uložený trest (v roku 2020) ako neprimeraný či neľudský, tento jeho argument nemá vo vzťahu k predmetu konania, teda možnosti postupu podľa § 405b Trestného poriadku v reakcii na jeho podnet žiadnu relevanciu.

17. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že dôvody uplatnené v ústavnej sťažnosti v spojení so skutkovými okolnosťami veci nasvedčujú záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a obsahom namietaných práv, čo by v prípade vecného posudzovania ústavnej sťažnosti viedlo k záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

18. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe identifikovaných dôvodov jej zjavnej neopodstatnenosti zakladá dôvod na záver, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo vedie ústavný súd k rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu